

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۱۱/۱۷

ليکوال: کلنل سرهنري میکماهن
ژباړه، څیړنه او مقدمه: دوکتور عبدالخالق رشید

ورځليک

(روزنامه)

(د ۱۹۰۶ کال د دسامبر له ۳۱ څخه د ۱۹۰۷ کال د مارچ تر ۷ پورې)

څوارلسمه برخه

(CONFIDENTIAL)

DIARY OF COLONEL SIR HENRY McMAHON, K.C.I.E , C.S.I , CHIEF OFFICER ON SPECIAL DUTY WITH THE AMIR OF AFGHANISTAN.FOR THE PERIOD FROM 31st DECEMBER 1906 TO 7TH MARCH 1907

(محرم)

(د هند ملي آرشيف - بهرنی خانگه)

د افغانستان د ټولواکمن لپاره د ځانگړي ډلې او ځانگړي پلاوي مشر

کلنل سرهنري میک ماهن

ليکوال: کلنل سرهنري میکماهن

ژباړه، څیړنه او مقدمه: دوکتور عبدالخالق رشید

۱۳۹۲

د پاڼو شمیره: له 1 تر 6

یک شنبه د ۱۹۰۷ کال د فبرورۍ (۳)

مور غوښتل چې ټوله ورځ له عالیجناب لارډ منتواو میرمن منتوسره په برکپورکي تیره کړو، امیر هم ددغه ټکي لپاره ډیر لږ او هیله من و. ځکه یې نو خپله اوږده ورځ دسهار په اتو بجو باندې پیل کړه. خو هغوی عالیجنابان ددې لپاره تیار نه وو چې دی باید دومره وختي ومني او هرکلي یې وکړي. ما هغه دې ته وهڅاوه چې یوڅه آرام وکړي او تر لسو بجو پورې انتظار وباسي. خوزمور ویني ته په پیاوړي عکس العمل سره یې مور داسې مهال برکپورته ورسول چې له یوې بجې هم څه شیبې تیرې وې.

غرمنی په بڼ کې تر ونو لاندې وخوړل شوه، چیرې چې امیر تر هر څه زیاته له دغه کار سره لږ لږ لږه او ډیر پری خوشاله و. له غرمنی وروسته امیر میرمن منتوله ځان سره روانه کړه هلته چې دده نوکرانو بیلابیل سوغاتونه تر ونو لاندې غوړولي ول. دغه هغه سوغاتونه او ډالی وې چې امیر یوازې د میرمن منتو او دهغې د دريو لورانو لپاره راوړي وې او امیر همدغه ډالی دوی ته دخوشالیو په مراسمو کې ورکړې. په هغو کې دسرو زرو بنایسته گانې وې چې هرې یوې ته ورکړې شوي، شالونه چې هر یوې ته ور واغوستل شول او ټولې هغه ټوټې چې ده ډالی کړې او د دوی لپاره یې راوړې وې هغه یې ټوټه پر ټوټه دوی ته ورپورې کړې. دغه ټول څه د خورا خوړو او بنایسته خبرو په ترڅ کې چې یوڅه وخت یې ونيو تر سره شول. او ما ته دا په ډاگه شوه چې دابه ډیره گرانه وې چې زه به پردې بریالی شم چې امیر دې ترتیاري مخکې د استوگنځي پر لور روان کړای شم. ځکه مې دا د عقل خبره وبلله چې باید دیوه داسې موټر چې دهغه په چلولو باندې بندیز نه وي په لټه کې شوم. عالیجناب ویسرای په خورا مهربانۍ سره خپل موټر زموږ په واک کې را کړ، او زه له دې امله چې دا ریزرف خو له ځان سره لرو خوشاله شوم ځکه مې یو خوشیبي وروسته وویل چې مور په ژمنه شوي موټر کې حرکت کوو، خو هغه زما دا خبره وا نه وریده، دهغه زړه نه و چې زریباید داستوگنځي پر لور روان شي. ځکه یې وویل چې ولې زموږ موټر؟

له یوڅو عکسونو اخیستو وروسته امیر خپله لومړۍ لوبه کروکیت او نور پیل کړه، میرمن منتو له ده هیله وکړه چې په بڼ کې چکر ووهي هغې په خورا لوریني او مهربانۍ له هغه هیله وکړه چې له هغې سره دهغې په اسی بگۍ کې چې دابه یې چلوي، سپورشي، خو د امیر ټینګار په دې و چې دا ورسره کیني او دی به گادۍ چلوي، او دوی دواړه ولاړل. دی د بڼ اوباغ په لیدو باندې ډیر خوشاله شوی و، او ویی ویل چې ده داسې ځایونه او باغونه یوازې په هغو عکسونو کې لیدلي چې هغه په انگلستان کې اخیستل شوي دي.

نژدې (۶:۳۰) بجې وې، چې چای هم تر ونو لاندې وڅښل شو. ما امیر دکور پر لور را روان کړ، هغه له لارډ او میرمن منتو څخه د زړه له کومې منندوی و چې نن ورځ یې په خوشالی سره تیره شوه، زه فکر کوم چې دی نن دومره خوشاله و چې دایې د هندوستان د سفر په ترڅ کې لومړنی او تر ټولو خوشاله ورځ وه. مور له هستنګ هاوس څخه څه باندې شل میلې لرې تللي وو، له هغه ځایه مور د میرمن منتو په نوي موټر کې راسپاره شوو، ټوله لاره امیر دستاینې ډکې خبرې کولې او له شکه پرته یې دننۍ خوشاله ورځې یادونه د زړه له کومې وه.

استوگنځي ته له رارسیدو سره سم، ما له ډیلې څخه یو تلگرام تر لاسه کړ چې هغه دامیر دیوه نوکر فتح محمد خان دمرگ په اړه و (امیر کله هم مور ته په دغه اړه څه ونه ویل) هغه چې ده خپله په ډیلې کې په گولی وپشتلی و. مور دا خبره ځانته معلوموله چې چوپ چاپ ددغه سړی په باره کې چې په کوم پړاو کې دی په یوه څه باندې پوه شو، په دې چې د ډیلې حکومت غوښتل چې که امیر هیله من وي نودهغه لپاره به د بنخولو ځانګړي مراسم ونیسي، ما په دغه اړه یو پیغام امیر ته ولیر. او په هغه کې مې دا خبره وکړه چې ستاسې یو نوکر چې فتح محمد نومېږي هغه مړ شوی دي، کیدای شي دهغه لپاره ځانګړي مراسم ونیسو، ما په دغه اړه دا ځواب تر لاسه کړ، چې هغه دده نوکر او پرته له کوم لامله هغه تس نس شوي، ځکه نو دده

کسانو دامشوره ورکړې وه چې ما ته ووايي چې هغه سړی باید بیرته واستوي، خونور زیات څه یې به دغه برخه کې ونه ویل. او زیاته هڅه یې داوه چې ددغه سړي په اړه هر څه له یاده وباسي. اوده ددغه سړي لپاره د ځانګړو مراسمو دننډیو خبره هم ونه کړه.

مور د آرام کولو لپاره لکه چې هیله مو وه په دغه آرام ما بنام کې ځای پر ځای شو. خو امیر بیا هیله من و د بلیارد زده کړې ته دوام ورکړې، ځکه یې ما ته د (۹) بجو په شاوخوا کې احوال راولیږه چې زما یو ما مور باید له ده سره دده د زده کړې په برخه کې مرسته وکړي. ما خپل درې تنه چې په دغه برخه کې یې پوره مهارت درلود په گوته او له ده سره مې وگمارل، له هغو سره یې د شپې تر ناوخته پورې په خوند خوند لوبې تر سره کړې. په هستنګ هاوس کې د بلیارد یومیزو، دوی ما ته وویل چې امیر له دغې لوبې سره ځانګړي مینه موندلي، دی په کابل کې همداسې یومیزلري خو تر دغه وخته دي پردې نه پوهیده چې پر هغه باندې دغه لوبه په څه ډول تر سره کیږي.

زما له یاده ووتو چې زه باید نن دامیر دځاني عاید په برخه کې یوڅه ولیکم، دی وایي چې دده ارواښاد پلار به ده ته په کال کې (۱۸۰) زره روپۍ چې (۱۳۰۰۰) پونده کیدي ورکولې، ده دغه شمیرله هغه وخته چې پرواک شوی هم دی نه دي زیاتي کړې، دی وایي چې ده تل دغه مبلغ دده دځاني سمبالتیا لپاره کارولي دي، خو زه شکمن یم چې داسې به وي په تیره چې که دی دیوي اوږدې مودې لپاره په کلکته پاتې شي؟

دو شنبه د ۱۹۰۷ کال د فبرورۍ (۴)

له نني بوخت سهاره وروسته چې امير له سوداگرو او نورو خلکو سره کتنې درلودې او په زيات شمير سره راغلي وو چې هغوی عاليجناب وويني ، امير په پوره (۲) بجو ددې لپاره تيار شو چې له هستگ هاوس څخه ديوڅه نور شاپينگ لپاره و خوځيږو. ده موټرونو ته په (۸) بجو قوماندې ورکړې وه خو په انتظار انتظار خبره تر (۲) بجو پورې ورسیده. ما ميجر برد له هغه سره واستاوه او هغه راته وويل چې امير پوره درې ساعته د پوځ او سمندري ځواکونو په مغازو کې تير کړل. هغه غوښتل چې نور دکانونه هم وگوري خو يوځل يې هلته په يوه مغازه کې خورا زياته سودا وکړه چې په هغې کې د بليارد دوه ميزونه هم ول. په کلکته کې سوداگر په دغه خبره چې دې ټول څه دپوځي او سمندري ځواکونو له مغازو څخه پيري يوڅه ځوريدلي وو، خواميرويل چې ده بايد دا کار کړي وای ځکه چې هرڅه دلته موندل کيږي او دې ته اړتيا نه لري چې هلته ولاړ شي. زه ترماز ديگره په دغه شاپينگ کې ورسره نه وم خو شاپينگ بشپړ شو او په بري سره استوگنځي ته را ستون شول.

نن ما بنام مور کومه ځانگړې وعده نه درلوده، خودمانبامنی له خوږو وروسته امير هيله وکړه چې منټو فټي ته يوځل بيا ولاړ شي. مور لومړی دسوک و هلودلوبي نندارې ته ولاړو، هغه چې دپوځ دسيمې پاينل لوبولري هلته روانه وه، امير له دغې لوبې سره د زړه له کومې ليوالتيا وښوده او ډيره بې خوښه شوه، دلوبې په وروستۍ سيالي کې يولوبغاړی داسې راولويد چې ددو شيبو لپاره نه شو پورته کېدای. دامير دغه فضا خوښه نه شوه او ماته يې وويل چې دی فکر کوي سوک وهل يوه سخته خو خوشالوونکې لوبه ده. خو ده نه غوښتل چې هغه بيا وگوري.

مور دپوځي ورزشي لوبوسيالو ته ورغلو او تر هغو چې ننداره پای ته ورسیده هلته پاتې شوو. د ما نچسټر دک او دوچي هم هلته و امير په ټينگار سره له دوچي غوښتنه وکړه چې په څنگ کې يې کيني، هغه يې په خپل موټر کې له ځان سره کړه، زما داندېښنې په خاطر يې ما ته وويل چې ده ته دک دخپل هوټل په کوټه کې دچاي ست کړی دی. خوارکي دک نوره چاره نه درلوده ځکه نو دگرند هوټل پر لور روان شو.

کلچي ، کيک او نور ټول يې په هندي ډول سره تيار کړل ځکه نو مور هم ورته کيناستو، دک او دوچي دامير زړه ته ور نژدې څوک وو، نن شپه هغه په تما مه معنا په شاعرۍ ډک و، او مور ته يې هم په کاپي شوي بڼه د فارسي يوشمير کلاسيک شعرونه را کړل، داسې چې هغو په افغاني موسيقي سره په بيانو کې هم ديوي افغاني سندرې بڼه غوره کړې وه.

په دوو بجو زه پردې بريالی شوم چې دی دکور پر لور و خوځوم ، سره له دې دک همدا ټينگار کاوه چې دی غواړي دفرانسوي معما وو يوڅه چې هم ليکل شوي وو او هم رسم شوي هم پرمور باندې وگوري . سره له دې چې د ويلو اړتيا يې نه وه خوامير بيرته کيناست او د د يک جوړ کړي شيان يې په بيلابيلو عربي معما وو کې چې هر اړخيز ورته والی يې سره درلود ورته په گوته کړل. عربي يې د زمان په ترڅ کې مور ته دفرانسوي په انډول دحيرانتيا ورڅه وو، خوامير ته يې زياتره سمبولونه او معماوې تر فرانسوي هغو جالب نه وو. او وخت له دريو ورهغه خوا و چې ما امير پر خپل استوگنځي باندې په داسې حال کې وسپاره چې دننۍ ورځې خوښی يې يادولې. هغه پتيلې وه چې له دېک سره به د غزمنی لپاره ما رگيريتا ته ځي. دبيگانيو سرگرميو له جوړښت او اډانې څخه ما ته په ډاگه شوه لکه چې امير دوچيس ته وويل چې دی له حده زيات دهغو مهربانيو منندوی دی چې دده دکتنې پرمهال دهند دحکومت په تيره بيا د عاليجناب ويسرای له خوا دده لپاره برابرې شوي دي.

نن سهار امير هوډ وکړ چې مور بايد ددریونوروشپولپاره د (۵) نيتي پرځای تر (۸) نيتي پورې په کلکته کې پاتې شو، ده پردې هم بنديز ولگاوه چې سهاگپورته د پيرانگانو دښکار لپاره ولاړ شي.

سه شنبه د ۱۹۰۷ کال د فبرورۍ (۵)

مور نن پردې ونه توانيدو چې کورته تر (۴) بجو پورې را وگوزو، امير هيله درلوده چې تر (۸) بجو پورې دباندې پاتې شي. ځکه هغه غوښتل چې بيا د شاپينگ لپاره بازار ته ولاړ شي. ما هغه له ميجر برد سره واستاوه، برد ددې لپاره بڼه و او د ورځې بڼه تيريدو هيله من و، امير هم زحرکت وکړ، کله يې چې موټر حرکت کاوه ، ده وويل چې دی غواړي د ما نچسټر دک او دوچيس (شهزاده او شهزادگی) له ځان سره واخلی، خو ده بيا داهم وويل چې دده لپاره به په لږ وخت کې دهغو رابلل گران وي نو ځکه يې برد ته دنده ورکړه او هغه يې گرنه هوټل ته دمعلوماتو په خاطر واستاوه.

دا کار يې گټې و، پردې چې دهغوی له بيگانې اکره داسې ښکارېده چې د دوی لپاره به گرانه وي چې تر (۱۱:۳۰) بجو دمخه دې له عاليجناب امير سره ميلو شي. په (۱۱:۳۰) بجو امير گرونه هوټل ته ورسيد، اوږده کتنه يې درلوده غزمنی يې هم هلته شوه او تر (۳:۳۰) پورې هلته وځنديد، له هغه وروسته بيا ميجر برد دی را واخيست او مخامخ يې پوځي او سمندري مغازو ته دپيرو دپه خاطر ورساوه.

ماسپينين ناوخته ما له امير ه پيغام تر لاسه کړ چې په هغه کې يې له ما هيله کړې وه چې دی بايد صنعتي نندارتون ته بوځم. داد هندي توليداتو اوفابريکو يونندارتون و چې په سياسي موخه دهغوی ټولو لپاره چې حکومت ته يې خپله وفاداري څرگنده کړې وه او هغوی چې دلفټننټ گورنر تر لارښوونې لاندې په خورا بې غرضه چا رو باندې بوخت وو جوړ شوی و. ما کله هم داغوره نه بلله چې داسې ځايونو ته امير بوځم . خوسراندریو له څو ورځو راپه ديخوا پردغه

ټکي ټينگار کاوه چې يوڅه بايد وکړم ، په رښتيا هم که چيرې امير له دغه ځايه کتنه نه وای کړی نو د تيرو زياتو جوړونکو به ويل چې ددغه کار د مخنيوي لامل مور شو . همداه چې ماعاليجناب امير سره له دې چې هلته ستونزې وې هغه ځای ته بوت او خپلې بڼې هيلې يې څرگندې کړې .

ما پرسراندريو فریسرباندي غږ وکړ چې له مور سره دموتريه سپرلی د پوځ او سمندري ځواکونو مغازو ته ولاړشي چيرې چې مور وکولای شول امير اوس هم په سودا باندي په خورا تاوده حال کې ومومو . له هغه ځايه مور د نندارتون پر لور حرکت وکړ او هلته په داسې حال کې ورسيدو چې د افغان ملي سرود (سندري) غږ نری نري په بيل ډول سره د سوديشي ډلې له خوا غږول کيده . سيمه ټوله په بنگاليانو ډکه وه او هڅه يې کوله چې را نږدې شي ، خو سختي وه ، نندارتون له هر پلوه په ښکلي توگه خپله رڼايی په دغه شپه کې درلوده . مور هلته يوساعت پاتې شوو ، له هغه وروسته مور په بيره استوگنځي ته ولاړ او هلته مودمابنامني لپاره زر رکالي واغوستل .

مور نن شپه خپله ما بنامني په ځاني توگه په گورمنټ هاوس کې کوله ، ځکه نو زه په خپل وخت داميرروانولوته ور رسيدم . مور لکه دنورو وختو په شان دخپل حرکت تا بيا وکړه او ما هم غوښتل چې په خپل وخت بايد هلته يم ، دده يوه مامور يوڅه ده ته ونيول چې هغه بايد وگوري ، دا په خپله دده هغه عکسونه وو چې ده ته د عکاس له خوا راوړل شوي وو ، دا بايد کتل شوی وای او غوراوی په کې شوی وای . او غوراوی هم بايد په يوه پارسل کې ، يوه افغان چارواکي به دا کاغذ نيوه ، عکس به دوی په ډير احتياط سره داسې لکه چې يوڅه ټايپ کوي ، هغه به امير په خپله په نساوي کاغذ باندي ايښود . چې دغو ټولو وخت غوښت ، ددې اړتيا نشته چې خبره سره اوږده کړو خو مور يو ځل بيا گورمنټ هاوس ته ناوخته ورسيدو .

عاليجناب ويسرای امير ته دانگرمنځ په زينو کې هرکلی ووايه او دننه يې بدرگه کړ ، لار د اميرمن منتو هغه مرمين تالار ته لارښونه کړ ، د مانی يوه برخه دبال روم په گډون يې ور وښوده . داغيزنا کو او ځورونکو پوښتنو په لړکې چې امير له ميرمن منتو څخه وکړې يوه داوه ، چې دې ولې ده ته اجازه ور نه کړه چې له بال څخه کتنه وکړي . هغه چې دليدو لپاره يې زياته ليوالتيا وه ، له بله پلوه داهم روښانه وه چې څنگه له حکومتی بال څخه د جمعې په شپه هغه هم دده د بيرته تگ په ورځ کتنه کيږي .

اغلي منتو يوځل دمخه هم امير ته بلنه ورکړې وه چې د جمعې په شپه به دا ده ته بال وربښی چې امير هم په خوشالی سره دابلنه منلې وه .

عاليجناب امير له ميرمن منتو سره د ما بنامنی په اوږدو کې ښه چټ او خبرې اترې درلودې ، کله چې ما بنامني پای ته ورسیده ، نو بيا له لار د منتو سره يوځای د سوک وهلو وروستی سيالي ته چې په منتوفيتی کې وه ولاړ . وایم چې داخو روښانه اوڅرگنده خبره اوږده دنده وه چې دهغه عاليجناب په غياپ کې دی له ميرمنو سره پاتې کيده اوله هغوی سره به يې ليدل . د ما بنامني په ترڅ کې ما له ده ژمنه تر لاسه کړه چې له (۱۰:۴۵) بجو وروسته به خبره پای ته رسوي او بيا به ددې لپاره ما مور کيږي څو پر هغو ټولو عکسونو باندي لاسليکونه وکړي هغه چې ده د ځان د دالی په توگه د ميرمن منتو او دهغې د لورانو لپاره راوړي وو . له هغه وروسته اغلي له امير څخه هيله وکړه چې ديوڅو شيبو لپاره پيانو غږوي ، هغې ته کيناست او دهغې په ترڅ کې يې بيلابيلې خوندوري افغاني سندري زمزمه کړې .

چهارشنبه د ۱۹۰۷ کال د فبرورۍ (۶)

امير بايد په اتوبو حرکت کړی وای ، ميجر برد اوموترونه په ټاکلي ساعت تياروو ، خو هغه په لسو بجو حرکت وکړ ، زه ولاړم چې دهغه پوښتنه وکړم او هم دځنډ پر لامل ځان پوه کړم ، هغه له سوداگرو سره په خبرو اترو باندي بوخت و ، استوگنځی دکوتو په فرنيچر ، دتودو اوبو پر قوطيو ، دتشنابو په سامانو او دکور فرش کولو پر شيانو باندي ډک و ، دباندې چمن هم دسامانو ايښودو په پيښو او کار تنو باندي ډک شوی و ، زما زړه ته ورسیده ، ددې لپاره چې دا سامانونه پيښور ته ورسېږي دهغو لپاره دکاليو يوځانگړی اورگاډی په کار دی .

ديوولسو په شاوخوا کې امير خپلې خولې ، لاس ماغوگان ، موتري سترگی ، داوبو ټولونه اوزمور ټول هغه اړين څيزونه سره راغونډ کړل او هم يې وويل مخکې تردې چې مور په خپل حرکت پيل وکړو بايد يوڅه خواړه خو وخورو ، ځکه نو مور ټول په خوړنځي کې وځنډول شوو . مور د حرکت پر دغه مهال يوه اوږده اورنگارنگ سهارني کوله چې دنويو عکسونو يوه بسته چې د (بورني ايند شپيرد) ديوه کس له خوا اخيستل شوي وو راوړسیده .

له يوڅو ورو لارښونو وروسته امير و غوښتل چې له دغو څخه يو پورتريت ميرمن ايلين اليوت او بل ميرمن منتو او نورو ته بايد ورسول شي او دا وخت پوره (۲) بجې وې چې مور ايله خپل هدف ته ورسيدو .

سهارمهال افغان استازی راغی ، او په عاجزی سره يې دا پخوله چې عاليجناب امير غواړي دهغه استوگنځي ته نن شپه له خپلو ملگرو سره د ما بنامنی په جوړولو سره درښت وښيي . (امير اوونۍ مخکې داژمنه کړې وه چې يوڅه به کوي) امير له هغه سره ډير ښه چلند وکړ او ويی ويل چې کيدای شي ورشي . دواړه پوښتنه او ځواب په نيغه او روښانه توگه دده له خوا ځواب نه شول خو کوم ځواب چې ده تر لاسه کړ هغه هم دامير د يوه مامور له لارې و . که څه هم استازی ده ته مخامخ نژدې ولاړو . دالموری ځل و چې له ډيرو شپو وروسته ما دده استازی وليد .

مور لومړی د برن شرکت (Burn&Co) یا فابریکي ته ولاړو چې دوی زیاتره داوسپنی کارونه کول او امیر هم له هغو سره تړتولو زیاته معامله کړې وه. مور دکار خای سرته بوتل شو، امیر بیلابیلو شیانو ته په ژوره توگه ځیرو، ددغه جوړښت اړوند ښاغلی هالیډی څوک چې له پخوا هم په کابل کې و اوس هم بیا په مارچ کې کابل ته دنورو کارو ترسره کولو په موخه روان و معلومات ورکړل شول. امیر په ځانگړې توگه ددې لپاره هیله من و چې دخپلو خښتو جوړولو سستم نوی او سمونې په کې رامنځ ته کړي. ده تل له ما غوښتنه کوله چې دده لپاره یوه درنه بتی (Bull'Kiln) واخلي او هغه دده کسا نو ته ور وښودل شی چې په څه ډول کارول کيږي.

ما له معلوماتو وروسته هغه ته وویل چې زه هم تر برن شرکت زیات څه نه شم کولای، هغوی ده ته وویل چې کولای شي ده ته بتی په (۱۰۰۰) روپې او یو اروپایي کس چې هغه وکاروي دیوي دورې لپاره د میاشتي په (۵۰۰) روپې ونیسي خو امیر وویل چې (نه، زه نه غواړم چې دداسې څیز لپاره میاشتنی تنخوا ورکړم. زه نه غواړم چې یوکس په دایمی توگه په داسې دنده وگمارم، زه غواړم چې زما کسان و روزي، هغوی باید خښتې جوړې کړي، ځکه زه ددغه کار لپاره ټولې (۴۰۰۰) روپې وړاندیز کوم. ما ته یو څوک راکړی چې دغه کار ترسره کړي داچې دا په یوه اوونۍ کې ترسره کوي او که په یوه کال کې) په دغه خبره جوړجاړی وشو او امیر څلور زره روپې هغوی ته ورکړې او امری وکړ چې نور څه یې په گړنتي دقرار داد له مخې پرمخ بوځي.

وخت د ۴: ۳۰ بجو په شاوخوا کې و چې مور له اوږدې مودې وروسته د فارن افسیس (وزارت خارجه) لیدو ته ورغلو. امیر دغه جوړښت په هر اړخیزه توگه په پوره لیوالتیا سره نه ولیدلی، دی تردیره حده دزیاتې سرگرمي په فکر کې نه و، خو ما ورته وویل چې دا به ډیره ښه وي چې ته یوازې دا ماتی وگورې او دغه میزونه وگورې چې ټولې ښې او بدې پېښې او توطیې چې له یوې بلې سره تړلې دي دلته خوندي دي، دا خبره دده لپاره یوه په زړه پورې ایډیا شوه او زموږ کتنه هم روانه وه.

د اعلیحضرت له رسیدو سره سم سر لیوس دانې (Sir Louis Dane) هغه ته هرکلی ووايه، او بیا یې له ژمنې سره سم خپله او دیوشمیر نور وسکرتران او اکاتیانو کوټي ور وښودې. سر لویس او امیر دواړو د دغې ماتی او جوړښت د کړو او گناوو په اړه ټوکي ټکالي سره وکړې. مور یوه دوی هغه کوټې هم ولیدې هغه چې په پوځي دفتر پورې اړوندې وي او هم موهلته د لار د کیچنیر دفتر ولید.

ماسپینین یو تری ما سپینین وله فارن افس څخه له راوتو سره سم امیر زما وړاندیز ته هرکلی ووايه هغه چې ما وویل چې دچا ی څښلو په لامل باید چنتینټ کفی (Café Chantant) ته چې په منتوفتي کې وه ولاړ شو، مور هلته لومړی هغه مغازه ولیده هغه چې دمیرمن کولین له خوا لارښوونه کیده اود نانځکو کاربې کاوه، امیر له هغو څخه یوزیات شمیر وپېرودې اومور ته یې هم وویل چې باید یوشمیر وپېرو. وسله وال اومور دنانځکوله یوزیات شمیر بکسونوسره په فتي کې روان وو، هر چیرې به چې امیر کوم ما شوم لیده هغه ته به یې وړدالی کولې. په هغې کې (کفی) کې چې هغه د میرمن (الین) اونورو میرمنو کارکونکوله خوا یې چاری ترسره کیده.

امیر دهر څه دپېرودو په کار کې په زیات سخاوت باندي ټینگار کاوه او په دې نظر و چې هر څه دده لپاره اړین دي اوباید وپېرودل شي دا که چای وي، بوره وي او که نور څه، خو هر توکی به په یو ځانگړي بڼه کې وي، مارین سترگی په ۴ پونده وي، ده بیا د یو لړسپکو خورو فرمایش هم دهغو لمونځ کونکو لپاره ورکړه هغوی چې د سټیج په شا کې ول.

امیر خورا سره هیجاني او خوشاله و کله چې ما هغه ته وویل چې میرمن (الین) دده له پېرودنی څخه خورا اغیزمنه شوي، هغې په دغه اړه یوه په زړه پورې وینا هم ورکړې او په هغې کې یې دا یاده کړې چې دده (امیر) په ملتیا دوی دهغې خبریه ټولني لپاره چې په فیتي کې یې پرانیستی وه په زړه پورې مرسته تر لاسه کړه. هغه وویل چې دده معامله وه خودهغې بیا خدمت و، هغه هم دخدای په لاره کې ددې لپاره چې دهغې ذهنی تسل شوی وي، نو یې په دغه ټکي باندي ټینگار کاوه چې دچا یواو ایسکرمو یوبل پراو خوراک هم په کټ مټ شرایطو سره راوغواړي. دی ددغه ټکي تراغیزلاندي راغلی و چې څنگه انگریزي میرمنو دکارکونکو په توگه دهرې ورځې په ترڅ کې هغه هم د خیریه ټولني لپاره په دومره لیوالتیا سره کار کوي. میرمن الین دامیر اوما په خاطر دچا یود یوه میز جوړولو د ژمنې لپاره سبا ماښام ته تیاری وښود. په هر ډول دا هر څه دقناعت وړ وواومور له هغه ځایه حرکت راوړ، زه گرد سره هیله من وم چې نور به امیر کورته رسوم او نیغ به کورته څو، خو له دې نه وم خبر چې امیر به دگلانو دندارتون خیمي ته هم ځي. دلته له ما سره بخت یاري ونه کړه هماغه وه چې په ښاغلی (چترجي) چې یوښه گلپال او نبات پوه و ورمخه شو، امیر له هغه سره دښایسته وخت لپاره په عمومي توگه د نباتاتو دکرلو اود ځانگړو نباتاتو د ودې په برخه کې ځانگړي پوښتنې او خبرې وکړې.

دا وخت له اتو بجو څخه هم تیر و چې ما وکولای شول امیر نور دکور پر لور روان کړم. ما به دی هلته پرېښي وای خو هغه غوښتل چې دخپل استازي ما ښامني ته ولاړ شي، هغه وویل چې: «په دې باره کې فکر مه کوه ځکه چې دا ډیر مهم ټکی نه دي اوزه دا ډیره مهمه بوختیا نه بولم»

دلاري په اوږدو کې ما وغوښتل چې له کلکتې دپیرته تگ په اړه هم دیوي چا رې خبره وکړم. ده ما ته پخوا دا خبره کړې وه چې دې به په دغه اړه سبا ما ته خپله خبره وکړي. ما فکر کاوه چې له دغې خبرې څخه به دده موخه داوه چې دی خپل تگ (۱۰) نیټې ته کړي. خو ما نن له فارن افسیس څخه دا جدي پیغام تر لاسه کړي و چې امیر باید په (۹)

نیټه له کلکتې څخه حرکت وکړي. زه پوهیدم چې دا به زما لپاره مرګوني خبره وي که دی ووايي چې په (۱۰) ځم . ځکه نو زما لپاره دا اړینه وه چې پرته له اصلي دلیل ویلو دی پردې قانع کړم چې باید پر (۹) نیټه باندې حرکت وکړو. ما وویل چې مور باید دېمې د گورنر لپاره نور سرخوړی نه شو چې خپل پروګرام یې له (۱۱) نیټې څخه (۱۲) ته واړوه. ددی په څنګ کې لویه خبره دا وه چې سمندری نندارې او پریت خوباید په هیڅ ډول ونه ځنډول شي. همدارنګه د سکرو دکان په اړه چې مور غوښتل هغه باید دخپل سفر په اوږدو کې وګوري څه وشول؟ داسې ښکاریده چې هغوی د یکشنبې په ورځ کار نه کوي. ده وویل چې ده په رښتیا هم غوښتل چې تر لسمې نیټې پورې پاتې شي او کیدای شي هغه په سهار کې خپل سفر لکه چې زما هیله وه پیل کړي. دسکرو په باره کې، ما فکر وکړ چې دابه ښه وي چې په دغه برخه کې یو څو کارپوهان ورته راوغواړم څو په دغه اړه خبرې ورسره وکړي ، دا هم سمه وه خو مور بمبې ته دخپل رسیدنګ په نیټه کې هیڅ ډول بدلون نه غوښتل. ځکه نو زما ذهن ته راغله چې ولې مور خپل سفر دشنې په شپه د شنبې د سهار پرځای نه پیل کوي. ځکه چې دابه دیک شنبې ترسهاره هم په زړه پورې وخت وي. ما فکر نه کاوه چې امیر به زما پردغو دلایلو باندې باور او قناعت وکړي. خو هغه ولیده چې ما د زړه له کومې له ده غوښتل چې په (۹) بجو باید حرکت وکړو. ځکه خو هغه هم وویل: « ښه ، ستا په خاطر زه سلایم چې د شنبې په شپه حرکت وکړو، د شنبې په شپه له لمانځه وروسته»

زه هیله من شوم چې نوره به ستونزه پای ته رسیدلې وي. خو دی ته اندیښمن وم او په فکر کې راتله چې دده لپاره ددې اړتیا څه وه چې له دغه ټکي سره یې ضدیت ښود.

په همدغه وخت کې مور استوګنځي ته ورسیدو، امیر ولار چې خپل کالي بدل کړي، له ما یې هیله وکړه چې له ده سره دده د استازي ما ښامنی ته ولار شم. خو زمایې له دغې میلستیا سره څه؟ زه له هغې میلستیا څخه وتښتیدم. هغه وویل چې دی خپله هم غواړي چې له ما ښامنی څخه زر را ووځي او ځان به مننوی فتی ته را ورسوي. بیا به له ماسره هلته وګوري.

ده د لسو بجو په شاوخوا کې دخپل استازي کورته حرکت وکړ، داځای دکلکتې په یوه کوڅه کې و. استازي لکه چې ما واوریدل امیر ته یوزیات شمیر سوغاتونه نن شپه ورکړل او همداسې یې دخپل مشر په ویاړدغې غوندې ته یوزیات شمیراروپایي اوځایي تراوښځي سندرغاړي هم رابللي وو (*).

زه په داسې حال کې چې خبره تر نیمه شپه اوښتې وه ده ته په مننوی فتی کې انتظار وم خو څوک را معلوم نه شول. ما واوریدل چې امیر دخپل استازي په کور کې دهغه ستاینه وکړه ،خود هغه د دسوغاتوله کتلو یې ډډه وکړه، یوازې یې ما ښامنی هغه چې په یوولسو بجو تیاره شوي وه وخوړه. له دوولسو بجو یوڅه تیرې وې چې له هغه ځایه راووت ، هغه نندارې او سرګرمۍ چې دده دهرکلي او درناوي په ویاړ جوړې شوې وې هغه یې هم ونه لیدې . دنورو بیلابیلو پېښو په ډله کې نن زه پردې بریالی شوم چې په امیر داوونم څو دکلکتې د مسلمانانوسره که څه هم چې دغه کار ته یې ډیره لیوالتیا نه وه ایل او غیل شي او دهغوی احساسات هغه چې امیر ډیر په پام کې نه وونیولې، دهغوی جومات ته په تللو سره درک کړي. ددې لپاره چې په دغه برخه کې یې خپله نه لیوالتیا لرې کړي وي ، ما امیر ته وړاندیز وکړ چې دا به تر ټولو ښه خبره وي چې که ته دکلکتې دمسلمانانو دټولني مشران (هغوی چې زه یې د کلکتې دنفوسو یوه وړه او بې اهمیتې برخه بولم) راوغواړي اوله هغوی سره دلته د راتلونکې جمعې لمونځ په ګډه وکړي. امیر دا خبره په خوشالی سره ومنله او اجازه یې وکړه چې دی به دهغوی له سلو تنو سره دګډ لمانځه په کولو کې برخه واخلي او له هغه وروسته به له دوی سره خبرې هم ولري. دا ډیره ښه خبره وه ، او دا زما دنده وه چې باید دهغوی دبلنې لارې چارې برابرې کړم.

(*) په کلکته کې د امیر حبیب الله خان استازي ، محمد اسماعیل خان (غالباً هراتی سردار) و ، که څه هم په دغه اثر کې یې نوم نه دی راغلی خو ، دهغه لیک له مخې چې سردار نصرالله خان په ۱۹۰۷ کال کې وراستولی هلته یې نوم شته ، په دغه لیک نصرالله ورته لیکلي چې الله جويا نومي طبيب باید زر تر زره کابل ته د میدیکل کالج د جوړولو په خاطر را ولیري. الله جويا چې په کوم مطلب راغلی و ، هغه میدیکل کالج جوړ نه کړ ، دهغه پرځای په دربار کې په نورو طبي بوختاوو باندې بوخت شو ؟

پاتې لري